

Ajakkes

Komische thriller in vier bedrijven

door

JANNY SPIJKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AJAKKES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNY SPIJKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

AJAKKES - monster van Frankenstein-achtige verschijning

BRAM VAN VLIET - reclameman, begin dertig

INGE DE GROOT - secretaresse van Bram, begin twintig

EVERT BOS - midden twintig, op huwelijksreis

ANKE BOS - zijn kersverse echtgenote, begin twintig

HELGA VAN VLIET - alias Truus Huisman, schoonmaakster? begin dertig

DECOR:

De rommelige, stoffige woonkamer van een afgelegen huisje, ergens in de bergen. Achtergrond: raam met uitzicht op berglandschap. Rechts naast het raam een kapstok en daarnaast de buitendeur. Links naast het raam staat een oude kast, duidelijk niet meer in goede staat. Links van achter naar voor: deur naar keuken, tafel met telefoon, deur naar kelder. Rechts van achter naar voor: deur naar slaapkamer, oud dressoir. Middenvoor: bankstel met salontafel. Over het bankstel en de salontafel ligt een groot laken. Het laken is inmiddels bedolven onder een laag stof evenals de rest van de meubels. Op en in de kasten wat oude spullen, alles onder stof. Het ziet eruit alsof er al jaren niemand is geweest.

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf: Een warme zomeravond, rond acht uur.

Tweede bedrijf: Dezelfde avond, iets later.

Derde bedrijf: Dezelfde avond, weer iets later.

Vierde bedrijf: Dezelfde avond, tegen middernacht.

EERSTE BEDRIJF

Buitendeur gaat open en Inge en Bram komen puffend binnen. Inge met schoudertasje en haar schoenen met hoge hakken in haar handen. Bram met twee weekendtassen.

INGE: Pff... ik kan niet meer!

BRAM: De deur was niet eens op slot, wat raar?!

INGE (*en Bram staan verschrikt stil en kijken vol afgrijzen in het rond*):
Is dit nu jouw mooie droomhuisje?... Ik had me dat heel anders voorgesteld!

BRAM: Ja... ik ook.... ik snap er niets van... ik had toch via de makelaar opdracht gegeven het huisje op te knappen en gezellig te maken. Hij wist dat we dit weekend zouden komen.

INGE: Misschien zijn we wel in het verkeerde huisje?!

BRAM: Het lijkt me niet, want ik heb geen ander huis gezien. Jij wel?

INGE: Nee.... ik ook niet.

BRAM: Ach, zo erg is het nu ook weer niet. We hebben gelukkig zelf eten en drinken meegenomen. En als we die lakens van de meubels halen ziet het er vast een stuk beter uit. Kom op, even aan de slag en dan lekker het hele weekend met z'n tweetjes, zonder de kans dat we gestoord worden!

INGE: Nou... goed dan. (*blijft staan en kijkt enigszins wanhopig om zich heen naar de rotzooi*)

BRAM: Kom dan. Help me even dit laken weg te halen.

INGE (*helpt met duidelijke tegenzin het laken van het bankstel te halen, waardoor een wolk stof ontstaat. Kuchend gooien ze het laken. naar buiten. Inge doet daarna met veel moeite het raam open, terwijl Bram om zich heen kijkt om te bedenken hoe dit nu verder moet*): Wat doen we nu? Eerlijk gezegd heb ik niet veel zin om hier het weekend door te brengen. Wat een troep hier, bah!

BRAM: Ach, toe nou lieverd. We wilden toch zo graag eens een weekend met z'n tweetjes doorbrengen zonder bang te hoeven zijn dat mijn vrouw ieder moment kan binnenkomen? Nou, daar hoeven we hier niet bang voor te zijn!

INGE: Nee, dat niet.... maar ik voel me hier toch niet erg op m'n gemak hoor.

BRAM (*slaat zijn armen om haar heen en begint haar te kussen, intussen lieve woordjes zeggend. Inge is eerst nog terughoudend, maar geeft zich al gauw gewonnen. Bram pakt haar bij de hand*): Kom, laten we op verkenning gaan. (*ze lopen naar de keukendeur links achter, en kijken naar binnen*) Dit is dus de keuken... Hm... ziet

er niet gek uit toch?

INGE: Niet gek nee, maar smerig... bah! (*kijkt om zich heen, ziet de slaapkamerdeur rechtsachter en trekt Bram met zich mee*) Laten we even kijken wat er achter die deur is. (*doet de deur open en ze kijken naar binnen*)

BRAM: Dit is dus de slaapkamer (*knipoogt*) oftewel hobbykamer!

INGE: O ja? Waar zie jij aan dat dit een slaapkamer is?

BRAM: Er staat toch een bed? (*loopt slaapkamer in*)

INGE: Oóóh... is dat een bed??! (*enorm gekraak, gevolgd door een boem*) Ik bedoel.... was dat een bed?

BRAM (*komt tevoorschijn, terwijl hij het stof van zijn kleren klopt. Kijkt nog een keer om en haalt dan zijn schouders op*): Niks aan de hand, dan slapen we gewoon op de bank.

INGE: Ga jij daar maar eerst op zitten, straks zakt die ook in elkaar.

BRAM (*laat zich heel voorzichtig zakken, maar de bank blijkt stevig genoeg*): Zit lekker. (*gaat liggen*) Licht ook lekker. Kom er ook bij.

INGE: Ik wil eerst weten wat er achter die deur zit. (*wijst naar kelder*)

BRAM (*springt overeind*): Dan kijken we toch even? (*opent de deur*) Donker daar.... en ik voel geen lichtknopje... alleen maar... spinnewebben. Wacht, (*loopt naar weekendtas*) als het goed is moet ik een zaklantaarn bij me hebben. Ja, zie je wel. Je moet ook op alle situaties voorbereid zijn. Hmm... dat kan ik nog wel eens gebruiken voor een reclamespotje. Inge, schrijf je dat even voor me op?

INGE: Ja zeg, in het weekend werk ik niet voor je. En kom nu eens hier met die zaklamp, want ik wil weten wat hier te zien is. (*Bram loopt met zaklamp in de aanslag de kelder in. Na een poosje het gestommel aangehoord te hebben*) Zie je al wat? Wat is daar allemaal te zien?

BRAM: Zo te zien is dit een kelder, maar buiten de gebruikelijke rotzooi is er niet veel te zien... Oh, hier ligt een dooie rat!

INGE: Wát ligt daar?

BRAM: Een rat.... een dooie rát!

INGE: Een rat!? Ajakkes!!!

AJAKKES (*komt op uit keuken. Is gegrimeerd als een soort monster van Frankenstein, komt stijf de kamer binnen, loopt tot midden toneel recht voor zich uitkijkend. Hij kijkt nooit iemand aan en zijn gezicht blijft altijd strak in de plooi. Hij praat met een eentonige grafstem*): U heeft geroepen!

Inge staat met haar rug naar de keuken. Als ze zijn stem hoort geeft ze van schrik een gil, draait zich om, ziet hem en vliegt gillend de kelder in. Als Inge is verdwenen, draait Ajakkes zich om en loopt weer

recht en strak terug naar de keuken.

INGE (*vanuit kelder*): Ga jij maar eerst. Stel je voor dat die griezel er nog staat.

BRAM (*stapt kamer in, met in zijn ene hand de zaklantaarn en in zijn andere een stuk hout, klaar om de griezel neer te slaan*): Ik zie niemand.. Kom maar te voorschijn er is hier niemand!

INGE (*komt voorzichtig om zich heen spiedend binnen*): Wwweet.... jje... het... héél zeker??!

BRAM: Zie jij iemand, dan zie ik iemand.

INGE: Nou, net was hij er wel.... Hij stond vlak achter mij.... Brr.... als ik er weer aan denk, krijg ik kippevel.

BRAM: Waar zou hij dan naar toe zijn gegaan? Hoe zag hij eruit?

INGE: Hoe zag hij eruit?? Zeker niet als een gewone man... o nee.... meer als een soort Frankensteinmonster!

BRAM: Dan zullen we eens kijken waar hij gebleven is! (*loopt van het ene vertrek naar het andere, met Inge vlak op zijn hielen*) Nou.... nergens te zien. Je hebt vast last van de warmte gehad, dan ga je je misschien dingen verbeelden.

INGE: Ik héb het me niet verbeeld! Hij was hier écht.... écht!!

BRAM: Oké, oké. In ieder geval is hij er nu niet meer, dus je hoeft niet bang meer te zijn. Wat zei hij eigenlijk... of heeft hij niets gezegd?

INGE: Eh.... ik geloof zoiets als "jullie hebben mij geroepen". Zoiets was het... ja!

BRAM: Geroepen? Hoe kan dat nou? Ik heb niemand geroepen... en jij toch ook niet?

INGE: Nee, ik ook niet.... We hadden het wel over een rat. Misschien heet hij zo? (*kijkt angstig om zich heen*)

BRAM (*lacht*): Rat". Ja hoor, wie heet er nou rat!

INGE: Sstt, zachtjes. Straks hoort hij het.

BRAM: Er is toch niemand, dat heb je toch zelf gezien? Hij is vast naar buiten gerend en is nu al kilometers ver weg.

INGE: Laten we de buitendeur dan op slot doen, zodat hij niet weer plotseling binnen kan komen stappen.

BRAM: Oké. (*loopt naar deur*) Nee, dat kan niet.

INGE: Wát kan niet?

BRAM: De deur kan niet op slot, er is geen sleutel en het slot is stuk!

INGE: Nou... dan zetten we er wat voor. Dan kunnen we in ieder geval horen als er iemand naar binnen wil.

BRAM: Oké, dan zet ik er wel wat voor. Maar ik heb wel een ontzettende dorst gekregen zo langzamerhand... zorg jij daar dan voor?

INGE: Goed. *(terwijl Bram een "stevige" stoel voor de deur plaatst, haalt Inge uit een van de reistassen een fles frisdrank, loopt naar het dressoir en pakt met een vies gezicht twee glazen, die ook onder een dikke laag stof zitten)* Ik ga even deze glazen schoon maken. *(af naar keuken)*

BRAM *(gaat op de bank zitten)*: Pfff. Hè hè, blij dat ik even rustig kan zitten, Het gaat toch niet helemaal zoals ik 't mij had voorgesteld. Maar als we verder met rust worden gelaten, dan maken we er nog wel wat van. Pff... als meneer rat ons tenminste met rust laat. *(lacht)* Hij zag er geloof ik wel uit als een dooie rat, als ik Inge mag geloven. *(lacht weer)* Even testen *(roept)* Meneer rat. Hallo, hoort u mij... Meneer rat.

INGE *(op uit keuken met de schone glazen in haar hand)*: Zeg.... wil je dat wel eens laten! Ik ben als de dood dat hij weer terug komt. Alsjeblieft zeg dat niet meer.

BRAM: Goed liefje, ik zal het niet meer doen. *(klopt naast zich op de bank)* Kom maar lekker dicht bij je Brammetje zitten, dan gaan we het gezellig maken. *(het licht begint langzaam te dimmen)*

INGE *(komt bij hem zitten en schenkt frisdrank in de glazen, maar is toch duidelijk niet op haar gemak. Samen klinken ze op het weekend)*: Wat wordt het ineens donker. *(gerommel van onweer in de verte)*

BRAM: Gezellig toch. *(wil haar aanhalen)*

INGE *(duwt hem weg)*: Ik ben bang Bram, doe alsjeblieft het licht aan. Ik wil graag kunnen zien wat er om mij heen gebeurt.

BRAM *(gaat op zoek naar een lichtknopje)*: Misschien is er wel geen electriciteit. Aha, hier is een knopje. En toen was er licht! Zo goed juffrouw?

INGE: Ja, dank je wel. Sorry hoor, maar ik ben toch zo geschrokken van die griezel. *(het onweer komt dichterbij)*

BRAM: Geeft niet hoor. *(springt op haar 'af en samen rollen ze lachend en stoeiend op de bank. Er komt een hevige donderslag, waar ze even van schrikken. Als de donder is weggestorven en ze weer door willen gaan, wordt er op de deur gebonsd. Verschrikt springen ze allebei overeind. Inge verstopt zich achter Bram)*

INGE: Hij is het! Oh, ik weet het zeker. Hij is het! Doe niet open Bram. Doe alsjeblieft niet open!

BRAM: Wees maar niet bang hoor.

EVERT *(hoort men van buiten roepen)*: Hallo... is daar iemand? Hallo... we hebben autopech! Kunnen we hier misschien bellen? Hallo!

BRAM: Hij klinkt heel normaal.

INGE: Dit is hem ook niet, nee.... dit is iemand anders.

BRAM *(na nog een donderslag)*: Momentje, ik kom er aan. *(Inge pakt voor alle zekerheid het stuk hout, maar laat het opgelucht vallen als ze ziet dat er twee heel normale mensen binnenstappen)* Kom er maar gauw in. Wat een weer hè?

EVERT: Dank u. *(geeft Bram een hand)* Evert Bos... en dit is mijn vrouw Anke. *(Evert heeft een fototoestel om zijn nek, dat hij later aan de kapstok hangt)*

BRAM: Van Vliet.... en dit is mijn secretaresse, juffrouw de Groot.

EVERT: Oh, ik hoop dat we u niet storen bij uw werk. *(ondertussen is Anke de kamer ingelopen en kijkt vol afgrijzen naar al dat vuil. Haalt eventueel haar vinger langs het dressoir)* Maar als ik even mag bellen, dan bent u zo weer van ons af. *(buiten onweert het nog steeds)*

BRAM: Gaat uw gang, daar staat de telefoon, maar ik betwijfel of ie het doet.

EVERT: Ja, *(heeft de telefoon geprobeerd)* u heeft gelijk. Hij doet het niet. *(kijkt naar Anke)* Wat nu?

ANKE: Hier blijf ik liever niet. Ik bedoel... eh.. ik wil deze mensen niet langer storen. Laten we maar in de auto gaan overnachten, dan zien we morgen wel verder. *(dan klinkt er weer een flinke donderslag)*

INGE: Het is veel te gevaarlijk om met zulk verschrikkelijk onweer naar buiten te gaan.

BRAM: Ja, juffrouw de Groot heeft gelijk, dat is geen doen. We hebben hier een slaapkamer waar u wel kunt overnachten. Het bed is wel in elkaar gezakt, maar *(tegen Evert)* als u even wilt helpen, dan maken we er wel wat van. Voor één nacht moet dat te doen zijn.

ANKE: Maar u dan, waar moet u dan slapen?

BRAM: Ik? Oh, ik slaap op de bank. Dat was ik toch al van plan!

ANKE: En juffrouw de Groot dan?

BRAM: Ook op de.... eh.... daar vinden we nog wel een oplossing voor.

INGE: Ja, maakt u zich om ons maar geen zorgen. Waarschijnlijk slapen we toch niet.

ANKE: Oóhh?

INGE: Ik bedoel.... we hebben nog zoveel werk te doen, van slapen zal dan niet veel terecht komen, toch... meneer van Vliet?

BRAM: Inderdaad! Juffrouw de Groot heeft gelijk, dus maakt u zich om ons maar geen zorgen. *(tegen Evert)* Gaat u met mij mee? Dan zullen we eens kijken wat we van de slaapkamer kunnen maken. *(Evert hangt fototoestel aan kapstok en gaat met Bram naar slaapkamer)*

INGE: Gaat u toch zitten, mevrouw Bos.

ANKE *(kijkt eerst zorgvuldig of de bank schoon genoeg is voor ze gaat zitten)*: Zegt u toch Anke... zo heet ik.

INGE (*gaat ook zitten*): Goed, Anke dan. Maar zeg dan ook maar Inge tegen mij, want zo heet ik. Zeg waar zijn jullie op weg naartoe? Want dit ligt toch wel erg afgelegen.

ANKE: Wij zijn op huwelijksreis. (*kijkt om zich heen*) Eigenlijk zijn we op weg naar een luxe hotel.

INGE (*lacht*): Ja, ik begrijp wat je bedoelt. Dit is wel even wat anders hè?

ANKE: Eh... ja!

INGE: Wij zijn hier ook nog maar pas aangekomen. Bram, dat is mijn baas, had opdracht gegeven het huisje schoon te maken voor onze komst. Maar, dat is dus niet gebeurd!

ANKE: Nee, het ziet er uit alsof er al jaren niemand is geweest.

INGE: Nóú... er wás net wel iemand. Maar gelukkig is hij nu weg!

ANKE: Oóh?

INGE: Ja, zie je ... het was volgens mij niet iemand die was ingehuurd om het huis schoon te maken.

ANKE: Oh nee? Wie was het dan?

INGE: Dat weet ik eigenlijk niet.... brrr.... het was een griezel, een soort monster van Frankenstein. Plotseling was hij er en even plotseling was hij weer weg.

ANKE: Hè bah.... wat eng.

INGE: Dat vond ik ook, maar hij is nu weg hoor. We hebben overal gekeken, dus je hoeft niet bang te zijn.

ANKE: Maar heeft hij dan niets gezegd? Ik bedoel, als hij lelijk is dan kan hij daar niks aan doen, maar een echte Frankenstein dat bestaat toch niet?

INGE: Het enige wat hij zei was: (*probeert de stem te imiteren*) U heeft geroepen!

ANKE: Wat vreemd.... Hád je hem dan geroepen?

INGE: Nee, natuurlijk niet. Hoe kan dat nou. Ik wist toch niet eens dat er iemand was en bovendien wist ik ook niet hoe hij heette. Dat weet ik trouwens nog niet!

ANKE: Wat raar en toen? Ging hij daarna gewoon weg?

INGE: Dat heb ik niet afgewacht hoor. Ik was zo bang. Ik ben gauw naar Bram toegegaan, die was in de kelder.

ANKE: In de kelder?

INGE: Ja, die is daar. (*wijst naar de kelder*)

ANKE: Wat een vreemde plaats voor, een kelder.

INGE: Ja, nou ja... het is helemaal een vreemd huisje. Maar goed wil je wat drinken? Je zal wel dorst hebben.

ANKE (*kijkt eens naar het dressoir met de smerige glazen*): Ach... dat valt wel mee hoor.

EVERT *(met Bram weer op. Vol binnenpret lopen ze naar de dames. Evert heeft zijn hand achter zijn rug met daar- in een dode spin, eventueel grote nepspin)*: Anke?

ANKE: Ja?

EVERT: Jij bent toch bang voor spinnen?

ANKE *(springt op)*: Hè get.... heb je daar een spin?

EVERT *(loopt naar Anke toe)*: Ja... maar hij is dood hoor! Kijk maar. *(houdt zijn hand open voor Anke' s neus)*

ANKE *(slaat onder z'n hand, zodat de spin in een grote boog verdwijnt)*: Ajakkes!! *(de anderen lachen, maar dat lachen verstomt direct, zodra Ajakkes binnen komt)*

AJAKKES *(op uit de slaapkamer deze keer)*: U heeft geroepen!

Inge springt gillend bij Bram om zijn nek en Anke valt van schrik flauw. Evert kan haar nog net opvangen.

BRAM *(over de eerste schrik heen)*: Nee, wij hebben je niet geroepen. *(iets gedurfter) Verdwijnt! (als Ajakkes inderdaad richting slaapkamer verdwijnt)* En waag het niet om nog eens terug te komen!

EVERT *(heeft intussen Anke op de bank gelegd)*: Maar nu zit hij in de slaapkamer. *(Bram en Evert tegelijk)* Hij kwam ook uit de slaapkamer. *(beiden af naar slaapkamer)*

ANKE *(intussen heeft Inge eau de cologne of iets dergelijks uit haar schoudertasje gehaald en probeert Anke bij te brengen)*: Wwat.... wwie... wwas ddat?

INGE: Dát was nu Frankenstein!

ANKE: FFFrank... en.... stem?

INGE: Ja, weet je nog wel? Ik heb toch over hem verteld?

ANKE: oh... jija.... ddat is wwwaar. *(kijkt om zich heen)* Wwaar is Evert?

EVERT *(komt verbaasd terug in de kamer)*: Hij is weg!

BRAM *(ook weer opkomend)*: Nergens te vinden!

ANKE: Evert...ik wil weg.... ik wil hier weg!

BRAM: Ik denk, dat we dat zo langzamerhand allemaal wel willen. Maar we kunnen nergens heen. Wij zijn met de taxi gekomen, jullie auto is stuk en de telefoon doet het niet.

INGE: Als dit jouw idee van een grap is, dan vind ik het geen leuke grap. Ik krijg er al spijt van, dat ik met je mee ben gegaan. Het is verdorie een heel ander weekend dan ik me had voorgesteld.

BRAM: Dit heb ik niet verzonnen, echt niet. Ik ben een reclameman en dit is toch niet het soort reclamespotje wat ik zou verzinnen om iemand een romantisch weekend in de bergen aan te bevelen. Ja... voor mijn vrouw misschien, die is gek op horror en dat soort dingen.

Toe liefje, je moet me geloven.

EVERT: Liefje??!

ANKE: Vrouw??!

INGE: Ja, nou.... ik weet het niet meer hoor. In ieder geval zal ik blij zijn als ik hier weer vandaan kan.

ANKE (*rikt*): Ik begin het een beetje koud te krijgen. Kan dat raam misschien dicht?

BRAM: Als het goed is wel. (*trekt hem dicht maar het raam sluit niet goed. Bram kijkt nog eens goed en ziet dan dat er een brief tussen het raam zit*) Kijk... een brief!

ANKE: Een brief?

EVERT: Tussen het raam? Wat een vreemde manier om een brief te bestellen.

INGE: Wat staat er in?

BRAM: Dat weet ik niet, daarvoor zal ik hem toch eerst open moeten maken.

EVERT: Wacht even...dat kun je zomaar niet doen. Als jij post openmaakt van een ander, kun je nog flink in de problemen komen. En ik kan het weten.

BRAM: Hoezo? Heb jij dat al eens gedaan dan?

EVERT: Nee, natuurlijk niet. Maar ik ben postbode en dan hoor je dat soort dingen te weten.

BRAM: Maak je maar niet druk, want deze brief is voor mij!

EVERT: Oh ja? Staat je naam erop?

BRAM: Zo goed als... Er staat: Aan de bewoner van dit pand. En aangezien ik de eigenaar ben en het huis niet verhuurd heb, ben ik in dit geval ook de bewoner!

EVERT: Dan is het goed! (*Bram opent de brief en begint te lezen. Aan zijn gezicht is te zien dat hij er niet veel van begrijpt*)

INGE: Interessant?

BRAM: Wat heet?... Laten we er allemaal bij gaan zitten, want ik denk, dat dit ons allemaal aangaat. (*iedereen gaat zitten en luistert aandachtig naar Bram als hij de inhoud van de brief voorleest*) Eigenlijk is het geen brief, maar meer een gedicht. Luister maar;

Het monster van Frankenstein is hij niet
hoewel hij er wel op lijkt als je hem ziet.
Zijn naam is A.J.
en elke derde keer neemt hij iemand mee.
Dus als A.J. drie keer is verschenen
is er daarna iemand verdwenen.

(*Anke kruipt dicht tegen haar man en Inge kijkt angstig om zich heen*)
A.J A.J Wij hebben toch geen AJ geroepen?

EVERT: Misschien een afkorting?.... eh... Alfred... Jodokus... (*Evert en Bram kijken elkaar aan en schieten dan in de lach*)

INGE: Ik vind dit helemaal niet grappig hoor! Weten jullie wel dat hij nu al twee keer is verschenen? Nog één keer en er zal iemand van ons verdwijnen.

ANKE: Oh Evert, ik ben zo bang. Waren we maar bij de auto gebleven, dan hoefden we dit tenminste niet mee te maken.

EVERT: Ach lieverd... ik geloof hier niet in... het is vast iemand die een grap met ons wil uithalen.

BRAM: Ja, dat denk ik ook!

ANKE: O ja? Maar toevallig kon niemand weten dat we hier terecht zouden komen... Wij hadden een heel andere bestemming.

INGE (*tegen Bram*): En hoe kan het dan dat hij plotseling uit het niets komt... en ook weer verdwijnt? Wat voor verklaring heb je daarvoor?

BRAM: Tja... dat weet ik ook nog niet.... maar daar kom ik nog wel achter. Als hij weer tevoorschijn komt, zal ik hem wel eens uithoren.

EVERT: Hij leek me trouwens niet zo'n spraakzaam type.

INGE: En bovendien mag hij niet nog een keer verschijnen, want dan verdwijnt er iemand, dat weet je toch?

BRAM: Ach... dat zal zo'n vaart niet lopen.

INGE: Jawel. (*trekt de brief uit zijn hand en leest*) Dus als AJ drie keer is verschenen is er daarna iemand verdwenen! Zie je nou!

EVERT: Maar hij is toch nog maar één keer verschenen?

ANKE: Nee, hij is ook al een keer verschenen voordat wij er waren.

EVERT: Oh... maar dan moet er toen iets gezegd zijn, wat nu ook weer is gezegd. (*kijkt naar Inge en Bram*) Jullie zijn de enigen die dat kunnen weten.

BRAM: Dat is zo. Ik pieker me ook suf. Wat hebben we toen allemaal gezegd? (*tegen Inge*) Jij vroeg of ik wat gevonden had.

INGE: Ja, en toen zei jij dat je een dooie rat had gevonden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto